

На основі аналізу ряду наукових доробок учених та практиків можемо зазначити, що «особи, які виявили бажання стати прийомними батьками, в обов'язковому порядку мають пройти навчання, організоване регіональними центрами соціальних служб із залученням спеціалістів з питань психології, педагогіки, медицини тощо, за програмою, затвердженою Міністерством соціальної політики з обов'язковим компонентом навчальної програми гендерна соціалізація» [228, с. 19].

Література:

1. Лактіонова Г. М. Створення та соціальний супровід прийомних сімей і дитячих будинків сімейного типу : навч.-метод. комплекс. К. : Наук. світ, 2006. 271 с.
2. Смольська Л. М. Фактори дитинства, що впливають на успішність у дорослому віці. *Практична психологія та соціальна робота*. 2005. № 7. С.8.
3. Соціальні служби – родині: Розвиток нових підходів в Україні. *За ред. М. Григи, Т. В. Семігіної*. К., 2003. 128 с.
4. Турчин О. Прийомна сім'я як інноваційна форма опіки дітей-сиріт. *Соціальний педагог*. 2007. № 11 (листопад). С. 26.

СТРАТЕГІЇ ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Коваль І. В.

*кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри іношомовної освіти і міжкультурної комунікації
Хмельницького національного університету
м. Хмельницький, Україна*

Аналіз психолого-педагогічних резервів підвищення ефективності групової спільної навчально-пізнавальної діяльності з вивчення іноземної мови на неспеціальних факультетах вузів був проведений Т.Б. Тихоною, яка в ході впровадження лінгвістичних та рольових ігор продемонструвала можливість зміщення мети навчання з фактів мови як науки на її функції (мовлення, аудіювання, читання, письмо). З урахуванням індивідуальних особливостей не тільки кожного члена групи, але й групи в цілому як сукупного суб'єкта були виявлені особливості формування індивідуальних стилів навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Низкою вчених підкреслюється важливість формування стратегій оволодіння іноземною мовою у навчальній діяльності, коли свій вибір студенти можуть зупинити солотн на різних їх видах. У дослідженнях Майкла О'Мейлі розглядається 24 стратегії, які можна розділити на три великі групи:

- металокогнітивні стратегії, які включають попереднє планування навчання, усвідомлення процесу навчання, оцінку результатів та ін.;
- когнітивні стратегії, пов'язані безпосереднь з оперуванням навчальним матеріалом (повторення, групування, дедукція, конспектування, запам'ятовування ключових слів та ін.);
- соціоафективні стратегії, що передбачають співробітництво, а також компенсаторні стратегії з'ясування незрозумілог (перепитування, парафраз, приклади та ін.).

Надання переваг тій іншій стратегії є індивідуальн обумовленим. Педагогами КНР та США у спільн розробленому дослідженні бул показано, що процес розвитку стратегій та їх застосування опосередкований особистісним «мисленневим» стилем суб'єктів навчання, яке відображає їх сприйняття, артефакти культури та взаємодію з викладачами, одногрупами, родичами, тобт визначається з соціальною культурою.

Психологами бул також виявлен два основних види стратегій у кожному виді мовленневої діяльності: «серіальна» і «глобальна». Зазначається, що види стратегій рецептивних і продуктивних видів мовленневої діяльності подібні, що пояснюється Н.М. Федорончук та іншими психологами спільністю даних мовленневих процесів, яка проявляється в їхньому предметному змісті та структурній організації.

Студенти, які досягають кращих результатів , використовують «глобальну» стратегію, що включає прийоми смислового і вербального прогнозування. Студенти, показники рівня досягнень яких нижче, віддають перевагу «серіальній» стратегії, що полягає у просуванні від установлення часткових деталей і значення окремих слів до визначення глобального значення, загального змісту висловлювання.

Функції стратегій у навчанні проявляються через здійснення студентами раціонального розподілу пізнавальних зусиль і своєчасної активізації мовних і фонових знань у ході вирішення навчально-мовленневих завдань, а також в усвідомленні студентами своїх пізнавальних можливостей , які, за результатами впровадження спеціально розроблених навчальних програм, зростають у навчальній діяльності, у відчутті суб'єктивної впевненості у досягненні успіху, у побудові позитивного образу себе як суб'єкта оволодіння іноземною мовою, у підвищенні захопленості змістом навчання та активності на заняттях, в емоційній готовності до виконання діяльності, позитивному емоційному тонуі навчальної групи, зниженні ситуативної тривожності під час виконання завдань.

Сформовані у студентів у повноцінній формі, тобт усвідомлювані і ті, що задовольняють якісним характеристикам, стратегії впливають на результати діяльності навчання, спрямованої на оволодіння іноземною мовою.

Література:

1. Тихонова Т.Б. Психолого-педагогічні резерви підвищення ефективності групової учбово-пізнавальної діяльності з вивчення іноземної мови на неспеціальних факультетах вузів: дис. ...канд. психолог. Наук: 19.00.07/ Тетяна Борисівна Тихонова; Інститут психології ім. Г.С.Костюка НАПН України.– К.,1994.-179с.
2. Федорончук Н.М. Формування психологічних стратегій оволодіння іноземною мовою / Н.М.Федорончук //Проблеми стратегій оволодіння іноземною мовою / Н.М. Федорончук // Проблеми загальної та педагогічної психології : Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С.Костюка НАПН України / – К.: «ГНОЗІС».2009.-Т.XI/– Част.3 -С.410-419
3. Asamura A., Kaketa K., Miyazaki T., Yoshino I. What Factors Reveal Individual Differences in Metacognition/ Asamura A., Kaketa K., Miyazaki T., Yoshino I. / Abstracts of 13 European Congress of Psychology (9-12 July 2013, Stockholm).-Sweden. P. 24.
4. Huang J., Andrews S. Situated development and use of language learner strategies: voices from EFL students / Huang J. Andrews S. // Language Learning Journal. – Vol.38. – №1. – April 2010. – P.19-35

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Коробович Л. П.

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту

ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет

імені академіка Степана Дем'янука»

м. Рівне, Україна

Радикальні зміни, що відбуваються в українському суспільстві, поставили передо системою освіти жорстку необхідність її трансформації та адаптації до нових умов, щоб відповісти на виклик часу та зберегти Україну, з одного боку, стійкість, а з другою – розвиток та динамізм. Досвід останнього десятиріччя показав, що найбільш перспективними